

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **V. K.**, zastoupeného Mgr. Eliškou Smelikovou, advokátkou se sídlem v Třinci, Beskydská 724, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Opavě**, se sídlem v Opavě, Praskova 11, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.10.2010 č.j. ZKI-O-85/485/2010/32, ve věci opravy chyby v katastrálním operátu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Opavě ze dne 22.10.2010 č.j. ZKI-O-85/485/2010/32 se pro nezákonnost **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.600,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Elišky Smelikové, advokátky se sídlem v Třinci, Beskydská 724.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22.10.2010 č.j. ZKI-O-85/485/2010/32, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Třinec ze dne 9.8.2010 č.j. OR-234/2009-832, kterým byla provedena oprava chybných údajů v katastru podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), v platném znění (dále jen katastrální zákon).

V podané žalobě žalobce uvedl, že je spolu s manželkou vlastníkem pozemku parc. č. st. 453 v k.ú. Dolní Lomná, a to od roku 1983 na základě kupní smlouvy ze dne 5.4.1983 registrované Státním notářstvím ve Frýdku-Místku pod č. RI 476/1983. Výměna pozemku 168 m² se od roku 1933 až do současnosti nezměnila. Hranice mezi sousedními pozemky, tj. pozemkem parc. č. st. 452 a pozemkem parc. č. st. 453 nebyla nikdy v minulosti sporná, jakož ani jejich výměra. Až chybné uvedení slučky mezi parcelami, kterého se dopustil Katastrální úřad pro Moravskoslezský kraj, pracoviště v Třinci (dále jen katastrální úřad), který omylem uvedl slučku na vnitřní linii zobrazující jeho západní hranici pozemku parc. č. st. 452, na základě něhož byla jako parc. č. st. 452 označena i část pozemku původně vždy vedená jako součást parc. č. st. 453. Touto chybou by žalobce ztratil 12 m² pozemku parc. č. st. 453. Sousední vlastník nyní hodlá využít chybu ke svému prospěchu a žádá ji uznat, což žalovaný také provedl. Žalovaný nerespektuje existenci listinných důkazů o tom, jak má správný údaj katastrálního operátu vypadat, ale opírá rozhodnutí o důkazy, které není schopen identifikovat a konkretizovat a o jejichž existenci sám není přesvědčen. Katastrální úřad uznal svou chybu v zakreslení katastrálního operátu. Vlastním šetřením zjistil a písemným rozhodnutím vydal stanovisko o tom, že zákres mezi oběma parcelami v dnešní katastrální mapě neodpovídá geometrickému a polohovému plánu č. 57/1933 ze dne 13.6.1933 jako jedinému výsledku zeměměřické činnosti, jež se uvedených parcel týká. Katastrální úřad výslovně uvedl, že vyznačení slučky je v rozporu se zákresem v mapě pozemkového katastru, není podloženo žádnou listinou a je tedy prokazatelně chybou vzniklou zřejmým omylem při vedení evidence nemovitostí, resp. katastru nemovitostí. Také z kupních smluv obou sousedních pozemků je zřejmé, že jejich předmětem byly parcely ve výměrách vyplývajících z původních dokumentů. Od roku 1934 až do roku 1983 neexistuje žádný jiný geometrický plán, který by měnil hranice pozemků. Přes tuto argumentaci musel katastrální úřad respektovat názor odvolacího orgánu a rozhodnout jinak. Rozhodnutí žalovaného tak žalobce zkracuje v jeho vlastnických právech. Žalovaný postavil své dokazování a závěrečný názor na zcela imaginární skutečnosti, kdy není jasné, zda existuje nějaký důkaz, který by mohl vyvrátit původní názor katastrálního úřadu. Žalobce namítl, že nelze v jeho neprospěch rozhodovat na základě názoru žalovaného „že pokud jsme důkaz nenašli, tak to nedokazuje, že neexistuje“, který je zcela nepodložený a opomíjet prokazatelné důkazní prostředky, které svědčí ve prospěch žalobce. Z logiky věci nelze dokazovat cokoli, u čehož není zřejmé, že to existovalo.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti, které by při svém rozhodování nezkoumal. Tvrzená shoda mezi vlastníky obou pozemků, jak mají správné údaje katastru vypadat, neexistuje, neboť z katastrálního spisu je

zřejmý nesouhlas vlastníka pozemku parc. č. st. 452 A. K. s provedenou opravou chyby a jeho další vyjádření ze dne 23.2. a 6.4.2010, jakož i odvolání ze dne 25.4.2010. Žalovaný je přesvědčen, že zjistil přesně a úplně skutečný stav věci a v dalším odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil použití judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), a to rozhodnutí NSS ze dne 5.6.2008 sp. zn. 1 As 46/2008 a ze dne 23.9.2009 sp. zn. 3 As 6/2009. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) byl vázán žalobními body obsaženými v žalobě.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že katastrální úřad vydal v řízení zahájeném z moci úřední dne 12.4.2010 rozhodnutí č.j. OR-234/2009-832, kterým opravil chybný údaj katastru nemovitostí podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, a to opravu zákresu hranice mezi parcelami č. st. 452 a č. st. 453 spočívající v opravě slučky tak, jak je vyznačeno v měřickém záznamu č. 882 ze dne 2.10.2009 vyhotoveném v souladu s geometrickým plánem č.j. 57/1933 ze dne 13.6.1933. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán uvedl, že opravu chyby zahájil z úřední povinnosti z podnětu vyhotovitele geometrického plánu č. 869-77-b/2009, který v souvislosti s měřením pro vyznačení změny vnějšího obvodu budovy na pozemku parc. č. st. 453 zjistil, že náčrt hranice této parcely v katastrální mapě není v souladu s geometrickým plánem. Šetřením v operátech bývalých pozemkových evidencí katastrální úřad zjistil, že zákres hranice mezi parcelami v dnešní katastrální mapě neodpovídá geometrickému a polohovému určení danému měřickými údaji geometrického plánu č.j. 57/1933 ze dne 12.6.1933 (dále jen GP) jako jediného výsledku zeměměřické činnosti týkající se těchto parcel, který byl dosud předložen k zápisu. Původní parcely č. st. 452 a st. 453 byly v pozemkové knize zapsány v roce 1933 (položka 15 části „A“ knih. vložky č. 56). Původní zákres GP je součástí dílčí smlouvy č.d. 2701/33 ze dne 14.11.1933 a kupní smlouvy č.d. 2701/33 ze dne 20.11.1933, jimiž došlo k rozdělení podílového spoluvlastnictví způsobem, který je vyznačen v GP. Pozemek parc. č. st. 452 se stodolou byl zapsán výměrou 310 m², pozemek parc. č. st. 453 s domem č.p. 131 byl zapsán výměrou 168 m². Po roce 1964 došlo ke změně v evidenci těchto nemovitostí, kdy, zatímco v grafické mapě pozemkové knihy č. 6 je zákres hranice mezi pozemky v souladu s GP, v pozemkové mapě evidence nemovitostí v souladu s GP není. Slučka spojující předmětný pozemek s parc. č. st. 452 je vyznačena chybně. Chybu dovodil katastrální úřad z toho, že zákres ostatních parcel je zcela v souladu s GP a taktéž výměry jsou v evidenci nemovitostí evidovány shodně v parcelním protokolu, jak byly zapsány v roce 1933. K chybnému zákresu slučky proto muselo dojít při tvorbě pozemkové mapy evidence nemovitostí, čímž došlo k nesouladu mezi údaji evidovanými v měřickém a písemném operátu evidence nemovitostí. Chybný zákres vyhodnotil katastrální úřad jako zřejmý omyl při vedení operátu evidence nemovitostí. Dále bylo zjištěno, že od roku 1933 do roku 1964 nebyl v pozemkové knize ani v operátu evidence nemovitostí vyznačen žádný zápis dokládající změnu geometrického a polohového určení hranice mezi oběma pozemky oproti GP a v roce 1983, kdy došlo k převodu nemovitostí na nynější vlastníky, byly pozemky převedeny z původní nezměněnou výměrou. Lze proto jednoznačně dovodit, že listina, na základě které by

došlo ke změně vlastnické hranice mezi těmito pozemky tak, jak bylo v katastrální mapě zakresleno před opravou chyby, neexistuje a pokud ano, nebyla dosud předložena k zápisu. Na základě odvolání A. K., vlastníka pozemku parc. č. st. 452, bylo rozhodnutí katastrálního úřadu rozhodnutím žalovaného ze dne 29.6.2010 zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení se závazným názorem odvolacího orgánu, že skutečnost, že pro uvedenou změnu v mapě evidence nemovitostí a následně v katastrální mapě, spočívající v tom, že sporný pozemek je zobrazen jako součást pozemku parc. č. st. 452 oproti bývalé mapě pozemkového katastru, kde je veden jako součást pozemku parc. č. 453, nenalezl katastrální úřad v dokumentaci souboru geodetických informací žádný podklad, ještě neznámá, že lze vyloučit, že důvod pro uvedenou změnu existoval, ale spolehlivá dokumentace zdůvodňující tuto změnu se jen nedochovala. Nepodařilo se totiž spolehlivě zjistit, kdy a na základě jakých podkladů k uvedené změně došlo. Za těchto okolností nelze podle žalovaného učinit ani spolehlivý závěr o tom, že k uvedené změně došlo zřejmou chybou při vedení katastru.

Katastrální úřad, vázán právním názorem žalovaného, vydal dne 9.8.2010 pod sp. zn. OR-234/2009-832 rozhodnutí, kterým opravu chybného údaje zamítl. Proti tomuto rozhodnutí se odvolal žalobce, který argumentoval především původními závěry katastrálního úřadu s tím, že od roku 1933 až do současnosti nebyla provedena žádná změna v pozemkových a katastrálních knihách či mapách a nebyl k tomu ani žádný důvod. Spornou část pozemku vždy vlastnili a využívali jako své nádvoří pouze majitelé pozemku parc. č. st. 453. Ve správním spise se nachází GP ze dne 13.6.1933, který obsahuje původní zákres pozemků parc. č. st. 452 a č. st. 453 provedený v měřítku 1:2880. Podle něj je pozemek parc. č. st. 453 obdélníkového tvaru na jižní a západní straně sousedí s parcelou č. 11/4, na východě s parcelou č. 2448 a na severu hraničí s parcelou č. st. 452. Žádná část není přisloučena slučkou. Parcela č. st. 452 zahrnuje jednak dvůr s menší stavbou v severní části, jednak v jižní části obdélníkový pozemek pod stavbou stodoly, v němž je v západní části slučkou přisloučena část pozemku, která je nyní předmětem opravy. Původní zákres je proveden černě. Na základě GP došlo ke změnám vyznačeným červeně, kdy předmětný pozemek byl oddělen z parc. č. st. 452 zrušením slučky a spolu s částí původní parc. č. 11/4 byl sloučen do parc. č. st. 453 zákresem dvou nových sluček. K parc. č. st. 452 byla přisloučena část původní parc. č. 11/4 nacházející se severně nad předmětným pozemkem zákresem nové slučky. Tento geometrický plán je součástí dílčí smlouvy ze dne 14.11.1933 a kupní smlouvy ze dne 20.11.1933, které byly zapsány v pozemkové knize v roce 1933 a tímto způsobem přešly na nové vlastníky (právní předchůdce nynějších vlastníků), kdy parc. č. st. 452 byla zapsána do knihovny vložky č. 510 do podílového spoluvlastnictví A.S. aj. a M. K. a parc. č. st. 453 v hranicích dle GP byla zapsána do knihovny vložky č. 513 do vlastnictví A. S. Dle zápisu v knihovných vložkách byly pozemky zapsány s těmito výměrami: stavební parcela č. 452 se stodolou 310 m², stavební parcela č. 453 s domem č.p. 131 168 m². Dle listu vlastnictví č. 142 je pozemek parc. č. st. 452 ve vlastnictví manželů K. na základě kupní smlouvy registrované pod č. 454/83 ze dne 22.3.1983. V době přechodu do jejich vlastnictví měla parcela výměru 310 m². Dle listu vlastnictví č. 381 pozemek parc. č. st. 453 je ve vlastnictví manželů K. na základě kupní smlouvy registrované pod č. RI 476/83 ze dne 5.4.1983 a v době přechodu měla parcela výměru 168 m². Součástí žádné z kupních smluv není geometrický plán.

Podle ust. § 8 odst. 1 písm. katastrálního zákona na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

- a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
- b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Podle ust. § 52 odst. 3 vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška), v platném znění (dále jen katastrální vyhláška) chybné geometrické a polohové určení opraví katastrální úřad na základě

- a) výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro účely katastru, podle potřeby v součinnosti s osobou odborně způsobilou k výkonu zeměměřických činností (dále jen "způsobilá osoba") a
- b) písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna; prohlášení není třeba, pokud z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny.

Opravou geometrického a polohového určení pozemku dochází zároveň k opravě geometrického a polohového určení rozsahu věcných břemen k částem změnou dotčených pozemků, pokud byl rozsah vymezen podle bodu 16.3 přílohy vzdáleností od hranice parcely.

V posuzované věci je nesporná správnost původního zákresu hranic mezi oběma pozemky, k němuž došlo v roce 1933 na základě GP ze dne 13.6.1933. Další vlastnické změny nastaly u pozemku parc. č. st. 452 na základě kupních smluv č.d. 690/46 a č.d. 857/51 (vlastníci manželé B.). Ke změně vlastnictví pozemku parc. č. st. 453 došlo na základě kupní smlouvy č.d. 119/50 (vlastníci P. a A.J.). Přílohou těchto kupních smluv nebyly žádné geometrické plány a výměry převáděných pozemků odpovídaly původním výměrám z roku 1933. Ve stejných výměrách nabyly současní vlastníci předmětné nemovitosti kupními smlouvami uzavřenými v obou případech v roce 1983. V této době však již existoval nový zákres hranice mezi oběma pozemky, který neodpovídal GP z roku 1933. Ke změně tedy logicky došlo za právní úpravy představované zákonem č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí (dále jen zákon č. 22/1964 Sb.), na jehož podkladu se začaly nemovitosti evidovat v operátu evidence nemovitostí. Předmětné parcely byly evidovány v evidenci nemovitostí výměrami shodnými s původním stavem. V měřickém operátu evidence nemovitostí byla podkladem grafická mapa pozemkového katastru č. 6, v níž náskres hranice byl v souladu s GP z roku 1933. V pozemkové mapě evidence nemovitostí však již náskres v souladu s tímto GP není. Slučka spojující předmětný pozemek s pozemkem p.č. 452 je vyznačena jinde. S odkazem na ust. § 4 odst. 1 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí (dále jen vyhláška č. 23/1964 Sb.) zápisy právních vztahů v evidenci nemovitostí zakládáné a vedené podle zákona č. 22/1964 Sb. byly prováděny postupně ve dvou etapách, když v dané věci je rozhodující druhá etapa, která začala v roce 1967, v níž byly postupně zapisovány nikoliv pouhé běžné změny vlastnických vztahů, jako tomu bylo v etapě první, ale postupně byly zapisovány právní vztahy ještě nevyznačené. Pokud by tedy

došlo ke změně v právních vztazích založené listinou, mohla být zapsána právě v této druhé etapě. Z ničeho, co v řízení vyšlo najevo, však nelze usuzovat, že k takové změně došlo, tedy, že nastaly právní vztahy, které dosud nebyly v evidenci nemovitostí vyznačené, neboť by pak musel nutně existovat podklad k této změně v podobě listiny, která by tuto změnu zakládala. Teoreticky ještě mohlo být provedeno technickohospodářské mapování a nyní posuzovaná změna mohla být jeho důsledkem. Zde je však nutno zdůraznit, že technickohospodářské mapování bylo prováděno na základě měřické činnosti přímo v terénu za účasti vlastníků nemovitostí. O výsledcích tohoto měření se sepisoval protokol, který podepisovali vlastníci a v němž mohli vznášet své námítky. Jelikož se žádné takové podklady nedochovaly, lze důvodně předpokládat, že k technickohospodářskému mapování nedošlo. Jediným podkladem, který tedy v posuzované věci mají správní orgány k dispozici, je zápis v pozemkové knize a původní zákres provedený podle GP z roku 1933. Jen tyto údaje tedy mohly být převzaty do operátu evidence nemovitostí a jak je ze současného stavu věci zřejmé, převzaty nebyly, resp. byly převzaty v podobě, která způsobila posuzovanou situaci.

Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu je vždy řízením, kterým může být dotčen veřejný zájem (§ 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění – dále jen správní řád), a z tohoto důvodu pro něj platí výlučně zásada materiální pravdy a zásada vyšetřovací, bez ohledu na okolnost, zda bylo zahájeno na návrh vlastníka, jiného oprávněného či z moci úřední. Proto povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a odpovědnost za řádné soustředění podkladů pro rozhodnutí, nese vždy správní orgán (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31.3.2008 č.j. 57Ca 31/2008-88). Podle názoru krajského soudu katastrální úřad v řízení zahájeném z moci úřední této své zákonné povinnosti dostál a své závěry o existenci chybného údaje a potřebě jeho opravy ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona výstižně a beze zbytku vyargumentoval, když porovnáním zápisů v pozemkové knize a všech měřických podkladů, jež jsou k dispozici, dospěl k závěru, že změna provedená po roce 1964 nemá podklad v písemném operátu evidence nemovitostí a jedná se proto o chybný zákres, který byl vytvořen zřejmým omylem při vedení operátu evidence nemovitostí. Zcela správně katastrální úřad dovodil také to, že provedená změna v zákresu hranic pozemků, byla-li by provedena správně, by musela mít svůj podklad ve změně vlastnických vztahů a nutně by se musela odrazit ve změně výměry obou pozemků. Ke změně výměry však nikdy nedošlo a oba pozemky jsou vedeny v pozemkové knize od roku 1933 dosud ve stále stejné výměře. Údaje jsou do katastru nemovitostí zapisovány vždy na základě listin, které dokládají evidované skutečnosti. Rozhodnutím o opravě chyby v katastrálním operátu lze opravit hranice mezi parcelami, pokud jejich evidence před provedením opravy nemá oporu v založených listinách. Pro posouzení věci není rozhodné, kdy k chybě došlo, ale zda katastrální úřad zjistil, že geometrické určení předmětných nemovitostí uvedené v operátu je chybné a že je třeba toto určení opravit tak, aby zachycený stav odpovídal zjištěným podkladům (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30.3.2006 č.j. 6Ca 271/2004-81). Zcela obdobná situace nastala v posuzované věci. Jak vyplývá z konstantní judikatury správních soudů k otázce opravy chyb v katastru nemovitostí, institut opravy chyby v katastrálním operátu umožňuje opravu chybného údaje v katastru, vzniklého zřejmým omylem (srov. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4.4.2001 č.j. 10Ca 398/2000). Jinými slovy změnu dle ust. § 8 odst. 1

katastrálního zákona nelze provést, pokud je chyba způsobena cílenou činností katastrálního úřadu, který za stav katastru a údaje v něm vedené odpovídá.

Na základě uvedeného má krajský soud za to, že v posuzované věci je existence chybného údaje v katastru nemovitostí ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona skutečně zřejmá, neboť zakreslení v katastrální mapě není ve shodě s podklady pro zakreslení hranice, přičemž katastrální úřad při posuzování toho, zda jsou zobrazení ve shodě s podklady, posuzuje pouze to, zda je takové zobrazení ve shodě s vlastnickými právy do té míry, že posuzuje zakreslení hranice v katastrální mapě s ohledem na obsah listin, které má k dispozici (srov. rozsudek NSS ze dne 11.6.2009 č.j. 7 As 71/2008-48). To, že neexistuje poklad k vyznačené změně zákresu, je nesporná skutečnost. V souladu s ustanovením již zmiňovaného § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen prokazovat důvodnost provedeného zákresu, neboť za stav katastru a v něm vedené údaje odpovídá. Žádné relevantní důkazy k existenci provedeného zákresu nebyly správními orgány zjištěny. Za dané situace podle názoru krajského soudu je zcela neopodstatněný závěr žalovaného, že oprava chyby není možná, neboť chyba je nejasná a zřejmý omyl tedy nebyl jednoznačně prokázán. Tento závěr žalovaný opírá o názor, že nelze vyloučit, že důvod pro vyznačenou změnu existoval, ale spolehlivá dokumentace, která by ji odůvodňovala, se nedochovala. Proto podle něj nelze učinit spolehlivý závěr, že ke změně došlo zřejmou chybou při vedení katastru. Poukazuje v této souvislosti na rozsudek NSS ze dne 5.6.2008 č.j. 1 As 46/2008, podle něhož lze přistoupit jen k opravě chyby, která je jasná a nesporná a nelze k ní přistoupit tehdy, pokud vlastníci hraničních pozemků průběh hranice zpochybňují. Žalovaný dodal, že ze správního spisu je zřejmé, že průběh hranice mezi vlastníky sporný je, a proto nebyla splněna podmínka pro opravu chyby podle ust. § 52 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky. Krajský soud dospěl k opačnému názoru, a to na základě v podstatě shodné argumentace jako předtím katastrální úřad v jeho rozhodnutí ze dne 12.4.2010 č.j. OR-234/2009-832, když se domnívá, že souhlasné prohlášení vlastníků, že hranice není sporná a ani nebyla zpochybněna (§ 52 odst. 3 písm. b) věta před středníkem katastrální vyhlášky) není třeba, neboť chyba je zřejmá z původního výsledku zeměměřické činnosti (ust. § 52 odst. 3 písm. b) věta za středníkem katastrální vyhlášky), když tímto původním (a jediným) výsledkem zeměměřické činnosti je GP z roku 1933. Rovněž lze s jistotou učinit závěr, že k dotčení vlastnických práv opravou chyby nemůže dojít, neboť výměra pozemků se, jak již bylo shora uvedeno, dle údajů uvedených v pozemkové knize nezměnila od roku 1933. Nepřípadnost použití judikátu NSS citovaného žalovaným v napadeném rozhodnutí spatřuje krajský soud také v tom, že podle jeho názoru je v posuzované věci chyba jasná a nesporná (jak dovodil výše). K tomu lze poznamenat, že naopak zcela nejasná a nepodložená je argumentace žalovaného spočívající ve zcela hypotetických úvahách.

Na základě shora uvedené argumentace dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného právního názoru žalovaného, a je proto nezákonné.

V souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. proto krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost. Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, který měl ve věci úspěch, vznikly s tímto řízením náklady, a to zaplacením soudního poplatku ve výši 2.000 Kč a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 2.100 Kč, 2x režijní paušál po 300 Kč a ztrátu času 4x půl hodiny po 100,- Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 a § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Celková částka náhrady nákladů řízení tak činí 9.600 Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokátky, která žalobce v řízení zastupovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 27. června 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu